

Příběh pana Jaroslava Kočího

25. května 2016 jsme se vydali za panem Jaroslavem Kočím.

Pan Kočí se narodil 8. června 1950 v Šumperku. Oba jeho rodiče - otec Jaroslav Kočí a matka Marie Kočí, se narodili ve Vídni, přestože jsou z české rodiny a vystudovali české školy. V roce 1945 po skončení války se přistěhovali do Šumperka.

Pan Kočí se nám svěřil, že ve škole neměl zrovna výborný prospěch, proto se v roce 1968 vyučil na kuchaře. Poté v roce 1970 nastoupil na základní vojenskou službu, kterou ukončil roku 1972 a vrátil se zpět k vaření.

Téhož roku poznal svou manželku, po třech letech se vzali a rok poté se jim narodila dcera Markétka. Po nějaké době se všichni odstěhovali do Jeseníku a společně s manželkou pracovali v hotelu na Šeráku. Při akci, která se jmenovala "Sraz pionýrů a mládeže", veřejně ukázal otcovo album fotografií z války, který v roce 1939-1940 bojoval na straně Hitlera. Na pořizovaných fotografiích bylo zachyceno, jak se německé a sovětské armády přátelsky setkaly při dobytí Polska, které si podle dohody rozdělili. Skupina, které fotografie ukázal, ho udala.

Za několik dní přijela STB, udělala domovní prohlídku, a následně byl odsouzen na osm měsíců podmíněčně odložených na dva roky za údajnou propagaci fašismu. Byl vyhozen z práce a nikde nemohl najít uplatnění. Až nakonec v Zábřehu našel práci v obchodě. Chtěl si najít právníka, ale kvůli jeho odsouzení ho všichni odmítli zastupovat.

Proto se rozhodl, že vystuduje práva a obhájí se sám. Aby mohl studovat, potřeboval svolení od závodní stranické organizace a s tím mu pomohl jeho nadřízený a přítel pan Sita, který se za něho přimluvil. U zkoušek měl štěstí, když si vybral otázku, kterou uměl, a fakultu úspěšně vystudoval.

Soud vyhrál a byl zbaven obvinění. Dnes žije se svojí manželkou v Šumperku.